

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det siger sig selv, at når demokratiet skal fungere under respekt for retten til demonstrationer – og det er et vigtigt element i folkestyrets væsen – kan det afstedkomme adskillige omkostninger for offentlige myndigheder, ikke mindst for politiet. Naturligvis er det kostbart.

Jeg føler, at der er grund til at føje til, at jeg synes, at politiet i denne som i næsten alle andre vanskelige sager har forstået at udfolde den nødvendige politimæssige virksomhed under beundringsværdig tålmodighed og selvdisciplin.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 42

7) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Hagen Hagensen (KF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om udvalgsarbejdet vedrørende ægtefællebeskatningen?«

Skriftlig begrundelse

Da den socialdemokratiske regering i 1982 fik gennemført lovgivningen om skattemæssig ligestilling af ægtefæller, pegede det konservative folkeparti på, at denne lov kun ville medføre vanskeligheder ved ægtefællernes opgørelse og fordeling af formue og afkast deraf. Det ville give udsving i ægtefællernes forskudsskat, men stort set ikke i de samlede, endelige skatter.

Derfor blev ingen af sambeskatningsproblemerne løst, men det blev gjort særdeles vanskeligt for ægtefæller at foretage fordeling af formue og afkast deraf, og dermed blev selvangivelsesproblemerne gjort sværere.

Der er derfor grund til at søge ændringer i ægtefællers beskatning gennemført hurtigst muligt med henblik på forenkling.

Hagen Hagensen (KF):

Når jeg har bedt ministeren give oplysninger om udvalgsarbejdet vedrørende ægtefællebeskatningen, skyldes det ganske enkelt, at den lovgivning, vi har lige nu, volder ægtefolk ganske mange vanskeligheder, og det er helt givet, at den må erstattes af noget andet.

Da den socialdemokratiske regering i 1982 fik gennemført denne lovgivning om den såkaldte ligestilling af ægtefæller i skattemæssig henseende, pegede det konservative folkeparti på, at denne lov ville medføre vanskeligheder ved ægtefællernes opgørelse og fordeling af formue og afkast deraf. Det ville give udsving i ægtefællernes skattetilsvær som forskudsskat, men stort set ikke i de samlede endelige skatter. Derfor blev ingen af sambeskatningsproblemer løst, men det blev gjort særdeles svært for ægtefolk at foretage fordeling af formue og afkast deraf, og dermed blev selvangivelsesproblemerne gjort sværere. Det har disse dages bevisenheder også vist, og derfor er mit spørgsmål stillet, idet man må se at søge ændringer i ægtefællebeskatningen gennemført hurtigst muligt med henblik på forenkling. Det er prisværdigt, at ministeren har hjulpet lidt til med et lovforslag, vi har til drøftelse nu, men vi trænger til noget mere.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg er enig med spørgeren i, at navnlig de sidste dage har vist, at der er en række problemer med loven om ægtefællebeskatningen. De regler, vi har i denne lov, er efter sagens natur overordentlig komplicerede, og det har jo også vist sig, at de har været meget vanskelige for skatteyderne at forstå.

Det har navnlig vist sig, at ægtefællerne har svært ved at afgøre, hvem et bestemt aktiv tilhører, og derfor har man været i tvivl om, hvorledes indkomst og formue og indtægter og udgifter i forbindelse med formuen skal fordeles. Når de så derefter erfarer, at denne fordeling normalt er uden betydning for den samlede skat, er der vel ikke noget at sige til, at mange har følt sig desorienterede.

Også reglerne om beregningen af ægtepars samlede skat har vist sig at volde vanskeligheder: Det har bl.a. al den omtale af det skema, der er udsendt til beregning af slutskatten, klart understreget.

Endelig tror jeg – men uden at jeg på nuværende tidspunkt med sikkerhed kan sige noget om det – at ægtefællebeskatningen også vil volde vanskeligheder for de lignende myndigheder.

Se, når det ligger således, vil jeg jo gerne have lov til at understrege, at jeg er ganske enig i behovet for den ligestilling mellem